

<< Το ζήτημα έχει πια τεθεί: Ή θα εξακολουθούμε να γονατίζουμε

ή θα σηκώσουμε άθλητον πύργο αντίθασο απέναντι τους>>

Μιχ. Κατσαρός

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ στους Ο.Τ.Α.

Δεν πρόλαβε να κλείσει η αυλαία του 46ου συνεδρίου, στο χλιδάτο DU LAC στα ΓΙΑΝΕΝΑ και με εκκωφαντικό & συνάμα τραγικό τρόπο, ήρθε το «ατύχημα» - δολοφονία των συναδέλφων μας στην ΤΗΝΟ (2 νεκροί-1 βαριά τραυματίας).

Μας επανέφερε ΟΛΟΥΣ με βίαιο τρόπο στην σκληρή πραγματικότητα που ζούμε καθημερινά στους χώρους δουλειάς-στον δρόμο & τα εργοτάξια.

Το ΣΥΝΕΔΡΙΟ ήταν αναντίστοιχο με την κατάσταση του συνδικαλιστικού κινήματος, αλλά και της κατάστασης που βιώνουμε ως εργαζόμενοι. Ένα συνέδριο με γενικές στρογγυλεμένες αναφορές και ομιλίες με κάποια εξειδικευμένα θέματα, χωρίς να κυριαρχήσει κανένα απ' τα σοβαρά προβλήματα του κλάδου.

Αν η κατάσταση στον κλάδο είναι αυτή που κατά κόρον αποτυπώνεται στις ανακοινώσεις μας, με τη μαύρη ανακυκλούμενη δουλειά των 410-490 €, το νέο μοντέλο εργασιακών σχέσεων που μέρα τη μέρα εδραιώνεται στους ΟΤΑ, τις δολοφονίες- ατυχήματα που αυξάνονται, τις ιδιωτικοποιήσεις, την «αξιολόγηση», τους καθημαγμένους μισθούς και συντάξεις, το Συνέδριο του κλάδου θα έπρεπε να ήταν αλλιώς.

Έτσι κι αλλιώς ο χαρακτήρας του Συνεδρίου (εκλογικό), η σύνθεση του (ποιοι συμμετέχουν κυρίως ως εκλεγμένοι), η «απαραίτητη» στοίχιση & «πειθαρχία», δεν αφήνουν περιθώρια μιας γόνιμης αντιπαράθεσης & ανάλογων αποφάσεων που θα προωθούν τη λύση των προβλημάτων μας.

Από τα Συνέδρια λείπει ένα μεγάλο τμήμα του κλάδου των ελαστικά εργαζόμενων (πάνω από 30%) και τα αιτήματά του.

Είναι εύλογο να κυριαρχούν μόνο οι «ατάκες», οι απαντήσεις του ενός στον άλλον και όχι αυτά που επιτάσσει η πραγματικότητα που ΖΟΥΜΕ.

Η βασική έλλειψη συζήτησης στο Συνέδριο του γιατί οι όποιοι αγώνες ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΟΥΝ ΔΙΕΞΟΔΟ, ανιχνεύοντας τις αιτίες που έχουν καθηλώσει και τον κλάδο μας σε πολύ χαμηλές πτήσεις, ΔΕΝ ΑΝΑΔΕΙΧΘΗΚΑΝ.

Όπως ΔΕΝ ΑΝΔΕΙΧΘΗΚΑΝ τα ζητήματα του ΠΟΛΕΜΟΥ στην περιοχή μας, των ανταγωνισμών στην Αν Μεσόγειο και το Αιγαίο, το θέμα των πάνω από 9.000 ΑΠΟΛΥΜΜΕΝΩΝ παρατασιούχων, τα εργατικά εγκλήματα -δολοφονίες που συνεχίζονται χωρίς διακοπή(44 μόνο οι νεκροί & εκατοντάδες σακατεμένοι).

Εκτός από ελάχιστες ομιλίες που προσπάθησαν να ΑΝΑΔΕΙΞΟΥΝ αυτά τα προβλήματα, το Συνέδριο κύλησε «ήρεμα» μεταξύ εκδρομών και μικρής παρουσίας συνέδρων στην αίθουσα.

Τα εκλογικά αποτελέσματα, αποτύπωσαν τη νηνεμία στον κλάδο (εκτός κάποιων σκιρτημάτων που υπήρξαν σε αυτή την τριετία), καθώς και την οργανωτική κυρίως δουλειά των πιο ισχυρών κομματικών παρατάξεων που πολλές φορές συνδέονται και με τους δημάρχους-αφεντικά τους, αλλά και δομές του κράτους.

Παράλληλα ανέδειξαν την έλλειψη σταθερού προσανατολισμού των σωματείων σ' ένα πρόγραμμα

διεκδικήσεων με στόχο- όχι την διαμαρτυρία- αλλά τη νίκη σε ώριμα και αναγκαία αιτήματα, τη συνέχιση της ανάθεσης στους «συνδικαλιστές» και τα Δ.Σ. των πρωτοβουλιών-δράσεων και αποφάσεων που χρειάζονται για την ανάπτυξη των αγώνων μας.

Έτσι κι άλλιως τα συνέδρια δεν έχουν δώσει ποτέ λύσεις στα γενικότερα αλλά και τα κλαδικά μας προβλήματα. Απλά κάποιες φορές έδιναν ένα προσανατολισμό, μια κατεύθυνση και έβαζαν κάποιους στόχους.

Μπροστά μας έχουμε μεγάλες δυσκολίες, παρά την φιλολογία που αναπτύσσεται από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για τη «μεγάλη έξοδο» τον Αύγουστο και την λήξη της επιτροπείας από ΔΝΤ-ΕΕ και δανειστές. Η συνέχιση της καταστροφικής αυτής πολιτικής που απομυζά από εμάς και το αίμα για να το δίνουν στους τραπεζίτες, τους εφοπλιστές και το μεγάλο κεφάλαιο θα ενταθεί και θα κλιμακωθεί με νέα μέτρα εις βάρος του κόσμου της εργασίας.

Η συνέχιση του πολέμου στη ΣΥΡΙΑ, η εμπλοκή όλο και περισσότερων σε αυτόν καθώς και οι ανταγωνισμοί στην Αν Μεσόγειο για το μοίρασμα των οικοπέδων στις πετρελαϊκές εταιρίες, θα οξύνουν την κατάσταση και θα χειροτερέψουν τα προβλήματα μας.

Όσο εμείς με τα σωματεία μας δεν αναλάβουμε πρωτοβουλίες για ουσιαστική κινητοποίηση όλων των δυνάμεων μας κόντρα στη νημεμία και τον εκφυλισμό που επιβάλλει ο αστικοποιημένος συνδικαλισμός των διαλόγων και του «εταιρισμού», η κατάσταση μας θα χειροτερεύει.

Σήμερα μάλιστα, η λεγόμενη συνδικαλιστική γραφειοκρατία των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ γίνεται όλο και πιο επικίνδυνη, γιατί μέσα από την πολιτική του εταιρισμού & των κοινωνικών συμμαχιών που οικοδομεί, θέλει να μας οδηγήσει στους δρόμους της ταξικής συνεργασίας κάτω από τη σημαία του ΣΕΒ, της ΕΕ & των εργοδοτικών οργανώσεων, κάνοντας δικά μας τα αιτήματα και τους στόχους της πλουτοκρατίας για την «παραγωγική ανασυγκρότηση» και την «δίκαιη ανάπτυξη». Να μην πέσουμε στην παγίδα τους.

Το πρώτο δικό μας μέλημα είναι η απόκτηση της ταξικής μας αυτοτέλειας και ο διαχωρισμός μας από τον συνδικαλισμό της υποταγής των ΝΑΙ-νέκων. Αυτό κυρίως σημαίνει αιτήματα και στόχους που αντιστρατεύονται τους δικούς τους στόχους για ανάπτυξη -αύξηση παραγωγικότητας-αξιολόγηση.

Το δεύτερο είναι η ενότητα στόχων και επιδιώξεων, όχι επαιτώντας, αλλά στόχων που Ικανοποιούν την ΑΜΕΣΗ βελτίωση της ζωής μας διεκδικώντας τον πλούτο που παράγουμε. Κι αυτό δεν μπορεί να υλοποιηθεί με κάποιες 24ωρες διαμαρτυρίας και συγκεντρώσεις- πορείες ρουτίνας.

Το τρίτο είναι ο συντονισμός μας από τα κάτω, με τη δημιουργία ενός μαχητικού ενωτικού συντονισμού σωματείων μέσα από αποφάσεις γενικών συνελεύσεων, με διάρκεια- συνέχεια και συνέπεια, με στόχο να ανατρέψουμε την πολιτική Κυβέρνησης-ΕΕ- Κεφαλαίου.

Το τέταρτο βήμα, είναι να ΕΝΩΣΟΥΜΕ τον κλάδο συνολικά(Μόνιμοι- Αορ. Χρόνου- Συμβασιούχοι παντός καιρού) σε ένα ενιαίο μέτωπο διεκδίκησης της μόνιμης-σταθερής δουλειάς για ΟΛΟΥΣ, της ΙΣΗΣ αμοιβής και των αυξήσεων, της μείωσης των ωρών εργασίας και των χρόνων για σύνταξη. Να εγγραφούν ως ισότιμα μέλη, επιτέλους, όλοι οι συμβασιούχοι με πλήρη συνδικαλιστικά δικαιώματα στα πρωτοβάθμια σωματεία αλλά και στην ομοσπονδία.

Μπροστά μας έχουμε ΑΜΕΣΑ να αντιμετωπίσουμε:

Α. την οργάνωση της πάλης για την κατοχύρωση της δουλειάς των παρατασιούχων που παραμένουν με προσωρινά μέτρα είτε έχουν απολυθεί από τους Δημάρχους, αλλά και των υπόλοιπων συμβασιούχων.

Μια υπόθεση που όλα τα σωματεία χρειάζεται να κάνουν δική τους, μετατρέποντας τις κινητοποιήσεις

που αναγκάζονται να προκηρύξουν ΑΔΕΔΥ, ΠΟΕ-ΟΤΑ σε παρατεταμένους αγώνες με κλιμακούμενες καταλήψεις χώρων- απεργιών και αποκλεισμούς σταθμών μεταφόρτωσης & χωματερών.

Β. Την οργάνωση της ΑΠΕΡΓΙΑΣ-ΑΠΟΧΗΣ για την ακύρωση στην πράξη της ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ, γιατί η αξιολόγηση είναι στόχος των μνημονιακών υποχρεώσεων του Τσίπρα και θέλει να μας οδηγήσει σε αναγκαστικές μετακινήσεις- μειώσεις μισθών, απολύσεις ,σε μια αναδιάρθρωση του κράτους με συρρίκνωση δομών, εντατικοποίηση της εργασίας με πολλαπλά καθήκοντα στους όλο και λιγότερους υπάλληλους.

ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΑΓΩΝΕΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟΥΣ- ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΟΥΣ

Θέλουμε να σπάσει η συμφωνία Κυβέρνησης-ΕΕ-δανειστών και ο κύκλος των μνημονίων, της διαπραγμάτευσης, της υποταγής σε ΕΕ, ΔΝΤ & η δυσβάσταχτη κυριαρχία του Κεφαλαίου. Δεν θέλουμε να κλείσει η 3η και η 4η αξιολόγηση, γιατί αυτό σημαίνει νέα μέτρα, νέα δεινά και δεσμά για τους εργαζόμενους

Μπορούμε να αλλάξουμε την άσχημη κατάσταση, εάν σταματήσουμε να είμαστε γονατιστοί.

Σε αυτό θα κριθούμε ΟΛΟΙ, και σε αυτό θα χτιστεί μια ουσιαστική ΕΝΟΤΗΤΑ σε κάθε χώρο και στον κλάδο συνολικά. Η ενότητα που επικαλέσθηκαν κάποιοι λίγο πριν το συνέδριο για τα «κουκιά», ήταν έωλη και αποτελούσε το άλλοθι για τον διαχωρισμό του.